

¿Qui demanarà perdó al bisbe Novell?

Dv, 2/06/2017 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Les paraules exactes del bisbe Novell foren *“Jo em pregunto si el fenomen creixent de la confusió en l’orientació sexual de força nois adolescents no serà deguda a que “en la cultura occidental, la figura del pare estaria simbòlicament absent, desviada, esvaïda. Fins i tot la virilitat semblaria qüestionada”?* . Observació: les paraules del bisbe són una pregunta i en ella hi ha una cita del papa Francesc que el bisbe de Solsona fa seva. El dubte que tinc és molt simple, ¿diu el bisbe Novell el que algunes persones diuen que ha dit?. Seria bo que determinades persones, algunes amb importants responsabilitats públiques, afinessin millor el contingut de les seves crítiques al bisbe de Solsona. És molt arriscat governar a partir de piulades o de titulars en els medis de comunicació. I encara més, amb prejudicis ideològics o actituds contràries a les creences religioses.

Ara, quan el bisbe Novell ha demanat disculpes, d’acord amb les exigències plantejades pels seus detractors, aquests no les consideren suficients. Les disculpes del bisbe van dirigides als pares que s’hagin sentits dolguts per la seva glossa dominical. Però els crítics del bisbe exigeixen més autocrítica i el segueixen acusant d’homofòbia. Tot és un despropòsit. És evident que la glossa del bisbe és un text que es queda a mig camí. La seva insuficiència indueix a interpretacions esbiaixades tal com ha passat. Podria haver estat un text més complert. Per exemple, podria haver esmentat les recents referències doctrinals que mostren l’actitud acollidora de l’Església catòlica a les persones homosexuals. Hauria estat una recurs balsàmic per a possibles crítiques.

Aquesta limitació de la glossa ha estat aprofitada per forçar el text i fer-li dir allò que no afirma. No és pot sostenir com pretenen alguns dels crítics del bisbe que sigui un text en contra dels homosexuals i que desprengui homofòbia. Sostenir aquesta tesi és enredar i confondre l’opinió pública aprofitant, en benefici propi, la poca sensibilitat d’alguns mitjans públics per la veracitat de la informació. Dóna la impressió, un cop més, tot val per ridiculitzar l’Església catòlica. L’anticlericalisme d’abans no s’ha anat i segueix prou viu per fer-se present aprofitant qualsevol excusa. Ara li ha tocat al bisbe Novell, demà serà una altre persona o institució eclesial. Lamentablement, la necessària lluita contra qualsevol discriminació sembla que no s’aplica amb el mateix rigor en el cas de les creences religioses cristianes